

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการศึกษาในทุกระดับล้วนทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงของชุมชนและประเทศชาติ โดยทำหน้าที่ในการขัดเกลา ปลูกฝัง และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งในเชิงวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ สำหรับมหาวิทยาลัยและสถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษาล้วนกำหนดทิศทางการบริหารงานทั้งด้านงานวิชาการและงานบริการสังคม โดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตลอดมา นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-10 (พ.ศ. 2506-2554) โดยเป็นการจัดการเรียนการสอนให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและมีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งผลจากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) ส่งผลให้การจัดการศึกษาในขั้นพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายของอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น สถาบันอุดมศึกษาต่างก็ปฏิบัติภาระหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพให้ได้บัณฑิตที่เป็นทั้งคนเก่ง คนดี เพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

การผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษานั้น จำเป็นที่จะต้องเปิดมุมมองขององค์กรธุรกิจที่เป็นผู้ว่าจ้างบัณฑิต ความต้องการของผู้ประกอบการที่ต้องการบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของภาระงานในแต่ละวิชาชีพ จากภาวะความผันผวนทางการเมืองและเศรษฐกิจส่งผลให้ภาวะการจ้างงานขององค์กรต่าง ๆ ลดลง ซึ่งจะเป็นปัญหาที่สถาบันการศึกษาจะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะได้กำหนดทิศทาง แนวโน้มความต้องการบัณฑิตและภาวะการจ้างงานขององค์กรธุรกิจทั้งภาคอุตสาหกรรมผลิตและบริการ ของตลาดงานในประเทศไทย รวมทั้งความต้องการที่แท้จริงขององค์กรต่าง ๆ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อันเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกบัณฑิตเข้าไปทำงานในองค์กรในอนาคตด้วย (จรัส สุวรรณเวลา, 2545 : 6-10)

ในโลกของการแข่งขันของธุรกิจที่ต่างพยายามสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันนั้น ทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากในการทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ การคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ธุรกิจจึงเป็นความจำเป็นของหน่วยงานทั้งหลายที่จะต้องได้บุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อม มีศักยภาพในการปฏิบัติงาน มีคุณสมบัติทั้งจากภายในและภายนอกที่สามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งความรู้ในวิชาชีพของบุคลากรนั้นมาจากการรับบัณฑิตที่ผ่านการอบรมของสถาบันการศึกษาให้มีความรู้ในสาขาวิชาได้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยสถาบันการศึกษาและหน่วยงานด้านการศึกษาได้พยายามในการปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อปลูกฝังจริยธรรมและจรรยาบรรณแก่ผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา เพื่อปลูกฝังสิ่งที่ดีงามก่อนที่จะจบออกมาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามต้องการตลาดแรงงาน ซึ่งความต้องการขององค์กรธุรกิจในอนาคตข้างหน้าจะเป็นไปในลักษณะใด การเตรียมบัณฑิตในอีก 3 ปี ข้างหน้าให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นผลจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งคาดว่าจะสำเร็จในปี 2558 นั้น จะทำให้การเชื่อมโยงตลาดเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในด้านการค้า การลงทุน การผลิตสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการเชื่อมโยงระบบคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศให้ทั่วกันเป็นเครือข่ายเดียวกัน ส่งผลให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ประชาชนในกลุ่มอาเซียนสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศในกลุ่มได้สะดวกขึ้น นั่นแสดงว่าถึงเวลาที่สถาบันการศึกษาจะต้องเตรียมความพร้อมบัณฑิตในอนาคตให้มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในด้านวิชาชีพและด้านภาษาที่สามารถสู้กับบัณฑิตของกลุ่มประเทศอาเซียนให้ได้ (ยุทธศักดิ์ วัฒนาสวัสดิ์, 2547 :12)

สำหรับความต้องการกำลังคนในตลาดแรงงาน จะผันแปรตามความเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมทั้งเศรษฐกิจของโลก ดังนั้นการเตรียมกำลังแรงงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคตนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยของตลาดแรงงานในอนาคต ปัจจัยด้านแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการการผลิตจะเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้มากขึ้น ระบบการบริหารงานจะมีบทบาทมากขึ้นและทดแทนแรงงานของบัณฑิตสาขาต่าง ๆ ในตลาดแรงงานมีจำนวนจำกัดและไม่สอดคล้องกับทักษะของบัณฑิต (กรมการจัดหางาน, 2554) นอกจากนี้ปัญหาอุปทานแรงงานบัณฑิตยังคงมีมากเกินไปความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะส่งผลให้บัณฑิตที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมีการแข่งขันกันมากขึ้น

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนพัฒนากำลังคน หรือทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งมุ่งผลิตแรงงานระดับกลางและระดับสูงออกสู่ตลาดแรงงานนั้น หากปริมาณและคุณภาพของบัณฑิตเหมาะสมกับความต้องการด้านกำลังคนของตลาดแรงงานแล้ว ปัญหา

การว่างงานของบัณฑิตที่จบแล้วยังว่างงานถึง 15% โดยเฉลี่ยก็ไม่ใช่ปัญหาสำคัญอีกต่อไป โดยในแต่ละปีจะมีบัณฑิตจบการศึกษาประมาณ 7-8 หมื่นคน ในจำนวนนี้ประมาณ 7-8 พันคนจะศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และอีกประมาณ 6-7 หมื่นคน จะเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อหางานทำ ผู้สำเร็จปริญญาส่วนใหญ่จะทำงานอยู่นอกภาคเกษตรมากกว่าในภาคเกษตร ในปี 2551 การทำงานของประชากรในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เฉลี่ยทั้งปีพบว่า ผู้มีงานทำ 37.02 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงานในภาคเกษตร 14.70 ล้านคน หรือร้อยละ 39.7 นอกภาคเกษตร 22.32 ล้านคน หรือร้อยละ 60.3 โดยเป็นผู้ที่ทำงานในภาคการบริการ ประมาณ 14.49 ล้านคน หรือร้อยละ 39.1 ภาคผลิต ประมาณ 7.83 ล้านคน หรือร้อยละ 21.2 เมื่อเปรียบเทียบการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาเห็นได้ว่าเป็นแนวโน้มการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเกือบทุกภาคอุตสาหกรรมสำหรับ โครงสร้างกำลังแรงงานที่ประกอบด้วยประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป ในปี 2551 เฉลี่ยทั้งปีประมาณ 51.90 ล้านคน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 14.20 ล้านคน หรือร้อยละ 27.4 ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานบ้าน 4.66 ล้านคน เรียนหนังสือ 4.23 ล้านคน และอื่น ๆ 5.31 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552) ซึ่งลักษณะของสถานภาพการทำงาน ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างมากที่สุดเฉลี่ยทั้งปีประมาณ 16.62 ล้านคน หรือร้อยละ 44.9 รองลงมา ทำงานส่วนตัวประมาณ 11.69 ล้านคน หรือร้อยละ 31.6 และทำงานในครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้างประมาณ 7.63 ล้านคน หรือร้อยละ 20.6 เป็นนายจ้าง 1.02 ล้านคน หรือร้อยละ 2.7 การรวมกลุ่ม 6 หมื่นคน หรือร้อยละ 0.2 เมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงของปีพบว่า ผู้มีงานทำยังคงทำงานเป็นลูกจ้างมากที่สุดในทุกไตรมาส ซึ่งมีสัดส่วนประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในสถานภาพการทำงานอื่น ๆ รองลงมาเป็นผู้ทำงานส่วนตัว ผู้ทำงานให้ครอบครัวในไตรมาสที่ 1 และ 2 เป็นช่วงฤดูกาลเกษตรมีจำนวนน้อยและเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 3 และ 4 ซึ่งเป็นช่วงฤดูกาลเกษตร แรงงานส่วนนี้โดยเฉพาะครัวเรือนเกษตร จะกลับมาช่วยทำการเกษตร และเมื่อถึงฤดูแล้วก็จะกลับไปทำงานเป็นลูกจ้างเหมือนเดิม และเมื่อพิจารณาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในส่วนผู้ที่ทำงานเป็นลูกจ้างมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว โดยประกอบอาชีพของตนเอง ผู้ที่ทำงานให้ครอบครัวและการรวมกลุ่มยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552)

ด้วยเหตุนี้เองทำให้บัณฑิตที่จบใหม่ขาดประสบการณ์ต้องมีการแข่งขันที่สูงเพื่อให้ตนเข้าทำงานในตำแหน่งงานว่างซึ่งมีอยู่จำกัด จนทำให้เกิดการว่างงานขึ้นและแต่ละปีก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งส่งผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จะต้องเตรียมความพร้อมของบัณฑิตที่จะจบการศึกษามีความพร้อมในวิชาชีพและทักษะที่เหมาะสมตามความต้องการของสถานประกอบการ และสำหรับทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเดิมจัดการเรียนการสอนด้านพัฒนกรรม ในชื่อเดิมคือวิทยาลัยพัฒนการพระนครที่สังกัดอยู่ใน

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาและเป็นวิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และเป็นมหาวิทยาลัย ฯ ผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะวิทยาการทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญโดยเฉพาะทุกปีการศึกษา ทางมหาวิทยาลัยฯ จะส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการต่างๆ ทุกประเภททั้งของรัฐและเอกชนเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรงจากการปฏิบัติงานจริง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2554) ดังนั้นสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นผู้ผลิตบัณฑิตจึงจำเป็นต้องทราบแนวโน้มความต้องการของผู้ประกอบการทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพของบัณฑิต ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ประกอบการที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจนั้นจะนำไปสู่การดำเนินการพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งการเตรียมความพร้อมของบัณฑิตทั้งในด้านวิชาความรู้ ทักษะวิชาชีพ ศักยภาพในการเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความพร้อมทางด้านความคิด การแสดงออก ภาวะผู้นำ ความคิดริเริ่ม เพื่อเตรียมบัณฑิตให้พร้อมที่จะไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสถานประกอบการ เพื่อเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันที่สถานการณ์แรงงานถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งรัฐได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพแรงงาน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถขยายกำลังการผลิตได้ตามความต้องการของตลาดและศักยภาพแรงงาน ซึ่งจากสถานการณ์แรงงานดังกล่าวข้างต้นนี้ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงานในทุกภาคส่วนต่างตระหนักถึงปัญหาการจ้างแรงงานสำหรับบัณฑิตที่จะออกไปประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาที่จะต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้น นอกจากการสร้างบัณฑิตให้เป็นที่มีลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสถานประกอบการแล้ว สถาบันการศึกษาจะต้องทราบแนวโน้มของความต้องการของสถานประกอบการต่าง ๆ ที่มีต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์สอนของมหาวิทยาลัยฯ และได้รับความเห็นชอบจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ฯ และเห็นความจำเป็นดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ในช่วง 3 ปีข้างหน้า ระหว่างปี 2554-2556 เพื่อทราบความต้องการของสถานประกอบการในการรับบัณฑิตเข้าทำงานว่าอยู่ในระดับใด และลักษณะของบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการนั้นมีคุณลักษณะใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อที่ทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนครจะได้นำผลการวิจัยมาใช้ในการวางแผนกระบวนการผลิตบัณฑิตให้เหมาะสม
ความต้องการของตลาดแรงงานยิ่งขึ้น

คำถามนำวิจัย

1. สถานประกอบการในกรุงเทพมหานครมีความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนครเข้าทำงานอย่างไร
2. สถานประกอบการในกรุงเทพมหานครต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนครที่มีคุณสมบัติใดอันพึงประสงค์เข้าทำงาน
3. ปัจจัยใดบ้างมีผลต่อความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงาน
ของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนครที่สถานประกอบการในกรุงเทพมหานครต้องการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ
คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตฯ ที่สถานประกอบการต้องการกับความต้องการบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนของ
มหาวิทยาลัยฯ ให้ตอบสนองต่อความต้องการบัณฑิตของตลาดแรงงาน ให้มีความรู้ความสามารถ
ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการในปี พ.ศ. 2554-2556
2. เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของสถานประกอบการในปี พ.ศ. 2554-2556

3. เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาด้านวิชาการให้เอื้ออำนวยต่อการให้ความรู้และทักษะให้เพียงพอที่นักศึกษาจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจดทะเบียนนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2455-28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ซึ่งมีสถานประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 266,732 แห่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2554 : 33-35)

2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คำนวณตัวอย่างโดยการเปิดตาราง Krejcie, R.V. and Morgan D.W (1970: 607-610) ที่ขนาดของประชากรตั้งแต่ 100,000 ขึ้นไป ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 384 แห่ง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยคือ ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในการเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ส่วนตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร

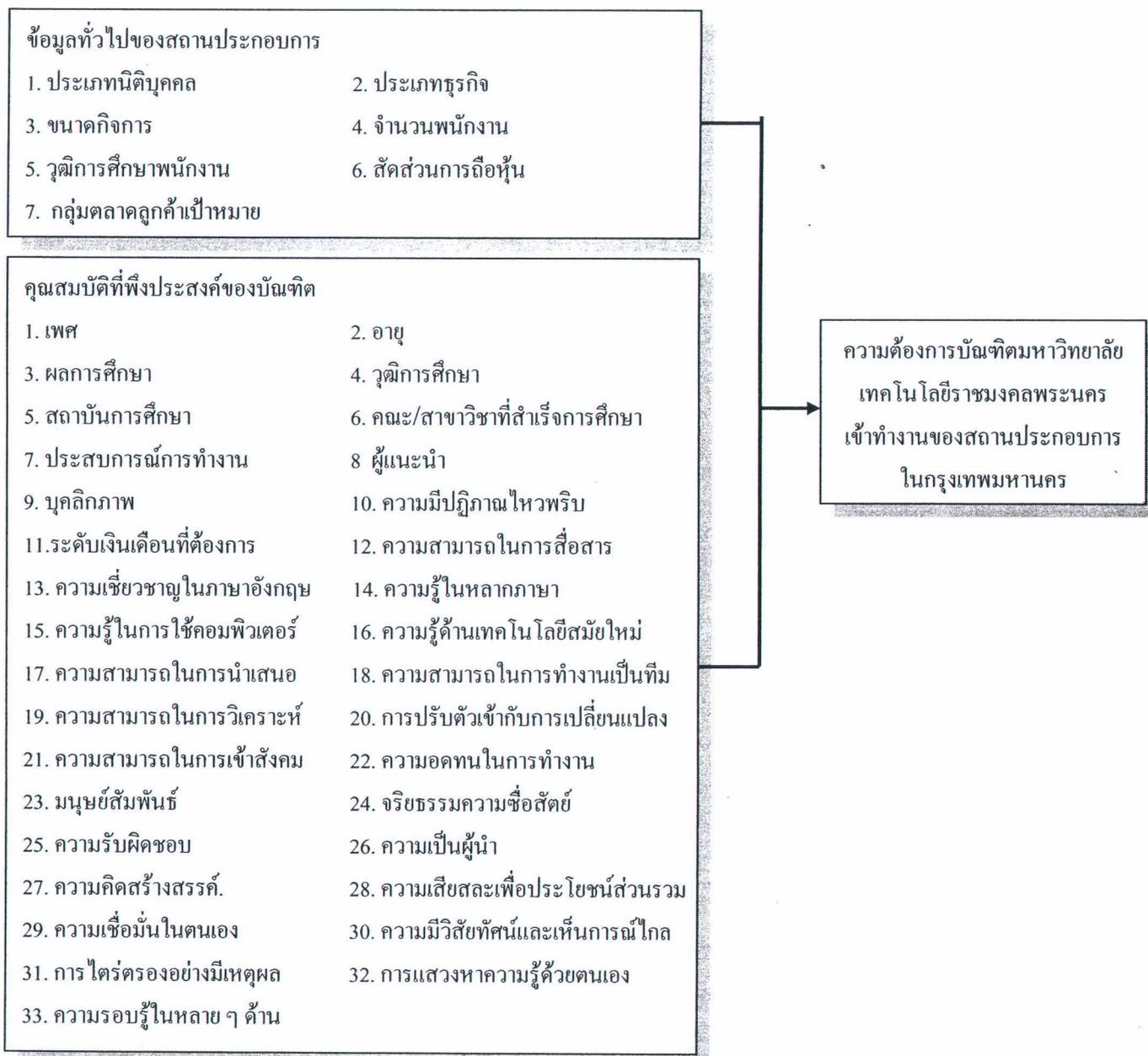
4. เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาคาดคะเนความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ใน 3 ปีข้างหน้าระหว่างปี พ.ศ 2554-2556 แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ 1) ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ 2) บัณฑิตในปัจจุบันและความต้องการบัณฑิตในอนาคต และ 3) คุณสมบัติที่สถานประกอบการต้องการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ความต้องการบัณฑิต และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารของ นักวิจัยและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ สามารถนำสรุปรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 คุณสมบัตินิติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

คุณลักษณะพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะทั่วไปของบุคคลที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ มีความใฝ่รู้ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีทักษะบุคคลในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคล (Interpersonal Skill) ทั้งการอ่าน ฟัง เขียน พูด วิเคราะห์ตน การเป็นผู้นำ การปฏิบัติตนในสถานการณ์ความขัดแย้ง มีความคิดริเริ่ม มีจริยธรรม และมีความรู้ในวิชาชีพที่เลือกเป็นอย่างดี

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง นักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตรการศึกษาของทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และได้รับปริญญาบัตรในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทของทางมหาวิทยาลัยฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ เป็นมหาวิทยาลัยฯ ที่ยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

สถานประกอบการ หมายถึง กิจการที่จะทะเบียนนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำแนกเป็น 4 กลุ่มประเภทคือ 1) บริษัทจำกัด 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3) ห้างหุ้นส่วนสามัญ และ 4) บริษัทมหาชน ซึ่งยังคงดำเนินกิจการอยู่และที่มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคล หมายถึง บุคคลที่เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบัณฑิตเข้าทำงานในสถานประกอบการ